

AdoptieOudersOverleg

Belangenvereniging
Zelfdoeners in
Adoptie

Gespreksverslag

Datum : 18 februari 2004

Plaats : Hotel De Biltse Hoek, De Bilt

Aanwezig : Paul Vertegaal (PV) (KRO)
Mw. Trudy Cornelis (CT) (KRO)
Wil van den Bongaard (WB) (KRO)
Gert Willemsen (GW) (LAVA)
Cees van Dijen (CD) (SRD)
Marc Daverveldt (MD) (SRD) (notulen)

Het overleg vangt aan met een kort voorstelrondje, waarbij iedereen zichzelf kort introduceert en de reden van zijn / haar aanwezigheid toelicht.

GW verontschuldigd de afwezigheid van een vertegenwoordiger van de BZA. Dit is een gevolg van het feit dat er ook op zeer korte termijn een brief naar de Vaste Kamercommissie voor Justitie moest worden opgesteld.

PV stelt dat KRO-Spoorloos erg verlegen zit met de kwestie van de uitspraken van Derk Bolt. Hij vindt dat deze niet kunnen en verontschuldigt zich nogmaals namens de KRO tegenover de adoptieouders.

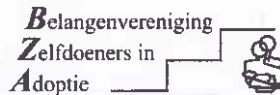
Hij stelt dat hij en zijn team "zich rot te zijn geschrokken" van het aantal reacties per e-mail en de inhoud ervan. Het waren er ruim 50 en hij stelt dat er mails tussen zaten waarin naar zijn mening de grenzen van het betamelijke ver waren overschreden. Toch was het signaal dat is afgegeven niet mis te verstaan. Hij neemt vervolgens Derk Bolt enigszins in bescherming door onder andere aan te geven dat hij Derk als een integer en betrokken medewerker heeft leren kennen. Hij (PV) of zijn team wisten niet dat Bolt een interview aan het Friesch Dagblad had gegeven. In principe hoeft Bolt daar ook geen mededeling van te doen of toestemming voor te vragen omdat hij op freelance basis voor de KRO en Spoorloos werkt.

PV en zijn team werken al ruim 11 jaar aan het programma Spoorloos. Hij denkt dat zijn team hierdoor een behoorlijke expertise heeft opgebouwd in het succesvol zoeken en vinden van biologische ouders van adoptiekinderen. Daarnaast heeft zijn team veel achtergrondkennis over allerlei aspecten van adoptie en hebben zij regelmatig contact met diverse instanties en personen die eveneens veel expertise hebben op dit vlak. Hij noemt hierbij o.a. de SAV, LOGA, René Hoksbergen etc. Hij stelt dat in de loop der jaren van de dossiers die zij in behandeling hebben genomen, er circa 50% niet tot het gewenste resultaat (het in contact brengen van adoptiekinderen met hun biologische ouders) hebben geleid.

GW meldt dat Spoorloos slechts voor een heel beperkt deel van de geadopteerde kinderen iets kan betekenen. Dit is bij veel geadopteerden en adoptieouders bekend. MD meldt hierbij dat thans ongeveer 50% van de geadopteerden in Nederland uit China komen. Dit zijn nagenoeg allemaal vondelingen waarbij in het dossier geen (reële) aanknopingspunten zijn op te trachten de biologische ouders op te sporen. GW stelt dat zelfs in de dossiers waar wel de biologische ouders bekend zijn, de waarheid soms zeer confronterend is. Hij onderbouwt dit met een aantal praktijkvoorbeelden.

PV vertelt dat Spoorloos zeker niet de boodschap "Je moet op zoek naar je roots" wil uitstralen. Hij haalt hierbij het voorbeeld aan van een gezin met 5 geadopteerde kinderen waar er slechts één op zoek was naar de biologische ouders. De andere vier waren er volstrekt niet in geïnteresseerd, overigens zonder dat ze tegen het feit waren dat het betreffende kind wel op zoek was. Spoorloos is volgens PV indertijd ontstaan uit het radioprogramma "Adres Onbekend". Hij stelt dat ze geen behoefte willen uitlokken, de reden waarom ze soms ook "mislukte" zoektochten uitzenden. PV vindt

AdoptieOudersOverleg

dat adoptieouders niet anders of meer bijzonder zijn dan andere ouders in hun voorbereiding op het ouderschap.

PV vraagt of wij als AOO een probleem hebben met Spoorloos. Het standpunt van het AOO is dat wij geen probleem hebben met het programma Spoorloos of haar doelstelling. Het gaat ons erom dat Derk Bolt, voor ons een medewerker en boegbeeld van KRO Spoorloos, uitspraken heeft gedaan die voor adoptieouders en kinderen als uitermate grievend zijn ervaren. PV bevestigt dat ook hij daar zo over denkt. Hij stelt dat deze kwestie consequenties heeft, welke kan hij uit oogpunt van privacy niet zeggen. Hij heeft uiteraard ook met Bolt over de kwestie gesproken. Deze zegt dat een en ander veel genuanceerder is bedoeld en gezegd dan de wijze waarop het in het FD terecht is gekomen.

PV vindt de mening van Bolt "vooringenomen" en deze heeft ook niet ontkend dat hij de gewraakte uitspraken heeft gedaan. Hij vindt dat de KRO of Spoorloos geen partij is in het conflict. Hij wil er dan ook geen inhoudelijke uitspraken over doen. Hij betreurt de gang van zaken, ook in verband met de inspanningen die het team van Spoorloos in de ruim 10 jaren dat het programma bestaat, zijn gedaan.

Het AOO is het maar zeer ten dele met hem eens. Feit is dat Bolt al geruime tijd voor Spoorloos werkt en bij het grote publiek als een boegbeeld van het programma wordt gezien. PV meldt nogmaals dat hij de uitspraken betreurt en dat er consequenties aan zijn verbonden. Hij stelt voor het daar bij te laten, omdat hij niet veel anders kan.

De laatste vraag die PV aan de orde stelt is de vraag "Wat nu?" Het AOO vraagt hem om, nog meer dan nu al het geval is, mee te willen werken aan het justeren van de negatieve beeldvorming rondom adoptie. Sinds de Roze Wolk periode van eind jaren 70, begin jaren 80 is adoptie bij voortduring op een negatieve manier in het nieuws gebracht. Voor een deel als gevolg van de harde landing vanaf de roze wolk, maar ook voor een niet onbelangrijk deel doordat wetgever, beleidsambtenaren en andere overheidsinstanties een, vaak ongenueanceerd, negatief beeld over adoptie naar buiten brachten, dat vervolgens door de media breed is uitgemeten naar het grote publiek toe. Hoewel Spoorloos niet het middel bij uitstek is om dit te nuanceren, kan zij daarbij wel behulpzaam zijn. Dit kan onder meer bereikt worden door het onderwerp zorg, voorzorg en nazorg in het programma meer te belichten. Zo ook het aspect dat er altijd tenminste één van de adoptieouders van het kind meereist als men tracht een contact tot stand te brengen. Verder zou de rol en motivatie van de adoptieouder wat meer in beeld gebracht kunnen worden.

Concluderend kan gesteld worden dat het, ondanks de aanleiding, een aangenaam, nuttig en leerzaam gesprek is geweest. De aanwezigen beloven elkaar waar nodig van informatie te voorzien en te benaderen over algemene problematiek, waar de ander zijn expertise heeft.

(MD)